

Frits Clausen: Da Regeringen i sin Tid bad dette høje Ting om den Bemyndigelse, som Loven giver, fandt vi det rimeligt, og vi finder det i og for sig rimeligt endnu, at den Regering, der skal føre Danmark igennem en Krise som den, vi er ude i, har en vis Bemyndigelse. Men vi finder det ogsaa rimeligt, at Regeringen bruger en saadan Bemyndigelse, og dér maa man sige, at det er sørgeligt, som Regeringen har brugt den ved de Ordninger og Forholdsregler, der er gennemført indtil Dato.

Det er ikke saa let at imitere Diktatorer, selv om man har Bemyndigelsen; man skal ogsaa have en Linie at gaa efter, naar Bemyndigelsen skal bruges, og det er det sørgelige ved Regeringens Politik, at ikke alene vi herinde, men hele Folket har Indtryk af, at der regeres saadan tilfældigt fra Dag til Dag. De Bestemmelser, der er truffet, bliver omgaaet ganske aabenlyst; det er, ligesom hele Samfundet har sat et hvilket som helst Hensyn til Regeringens Foranstaltninger ud af Spillet, og som ogsaa hele det danske Folk kun kører frem fra Dag til Dag. Gaar det, saa gaar det!

Jeg synes ogsaa, det er sørgeligt, at hver eneste Gang et af Regeringens Medlemmer staar frem over for Folket, saa taler de ud fra en Pessimisme uden Lige. Det kan være farligt at give saa pessimistisk indstillede Folk en alt for stor Bemyndigelse, og det er i hvert Fald meget daarlig Lægedom, naar Lægen, hvergang han kommer til Patienten, siger: Det bliver meget værre endnu, De kan slet ikke tænke Dem, hvor slemt det bliver. Og saa er Forholdet dog det, at de danske Forhold overhovedet slet ikke behøver at være saa pessimistisk prægede. Det er saa letkøbt af Regeringen bare at spaa, hvor forfærdeligt det vil blive. Vi har Midler nok, vi har ogsaa Værtdikilder nok, saa vi udmærket godt kunde faa det danske Samfund ud af denne Krise, hvad enten den er indenrigspolitisk eller udenrigspolitisk; men med saadanne trætte Mænd, Mænd, der, hvergang de træder frem for Folket, taler om, hvor galt det vil blive, tror jeg unægteligt, det maa ende galt.

Derfor nærer vi nogen Betænkelighed ved at give Regeringen, en saadan Samling Pessimister, Bemyndigelse til hvad som helst. Men det kunde jo være, at Regeringen kunde blive afløst af mere optimistisk prægede Mænd, og saa kunde det være godt, at de havde en saadan Bemyndigelseslov, og derfor vil vi stemme for den.

Inger Gautier Schmit: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen fremsatte nogle

Betragtninger, der nærmest kunde udtrykkes i den Strofe: Med Klage og Sorg hold Maade, men det ærede Medlem kom desværre ikke med nogle Udtalelser, der berettigede ham til at sige det, thi han kunde ikke anvise de Lyspunkter i Tilværelsen, som kunde give Anledning til ikke at se pessimistisk paa den. I øvrigt var Udtalelsen vel nærmest rettet til den højtærede Statsminister, der saavel i sin Nytaarstale som saa sent som i Gaar Aftes fremkom med Udtalelser, der kun kan stemme det danske Folk overordentlig pessimistisk, og man maa haabe, at Regeringen i Betragtning af, at den ser Tidernes Alvor og uhyre Vanskeligheder, ogsaa vil gøre Dagens Gerning.

Den højtærede Handelsminister talte om, at man skal sætte alle Kræfter ind. Der er nogen, der synes, at det har været saa som saa med Kræfterne i den Tid, der er gaaet. Selv om jeg ikke tvivler om, at Viljen har været ærlig, saa har Holden været besværlig; i hvert Fald har store Dele af det danske Folk og store Dele af Erhvervslivet i allerhøjeste Grad maattet lide under de svigtende Resultater af Regeringens Handlinger. Jeg kan nævne Omraader, hvor uhyre Vanskeligheder har taarnet sig op, f. Eks. Benzinomraadet og Kulomraadet, de Vanskeligheder, der er opstaaet for alle, for hvem disse Varer er livsvigtig Betingelse baade for at virke og for at leve vel. Naar man som jeg daglig gaar forbi et Sted, hvor Kommunen har et af sine Koks- eller Kuludsalg, og ser den lange Strime Mennesker, baade Mænd og Kvinder, med en lille Sæk under Armen, som staar længe og venter paa at kunne hente en lille Portion Kul, maa man sige, at det alligevel er en mærkelig Udvikling, vi er kommet ind i her i Danmark.

Denne Sag blev drøftet forleden Dag, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa den, men da vi nu har Bemyndigelsesloven liggende for os, som giver Regeringen udstrakt Bemyndigelse til at foretage saa at sige alle mulige Handlinger, kan jeg ikke lade være at nævne, at man paa et Omraade som dette i Øjeblikket er inde i meget katastrofale Tilstande. Hvad siger ikke de Hundre tusinder Husmødre i København, som imødeser den Mulighed at skulle betale 100 pCt. mere for Gas og Elektricitet, fordi Kulforsyningerne i Landet ikke har været tilstrækkelige? Ogsaa dette er Udtryk for, at man ikke med tilstrækkelig Udsyn og Fæsthed og paa tiltrækkelig rationel Maade har kunnet træffe saadanne Foranstaltninger, at disse fast utrolige Tilstande var undgaaet.

I Gaar fik vi at vide, at der er nedsat